

شماره: ۸۱۳/۷۴۴۱۴
تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۱۵
پوست: دارد

حضرت آیت الله احمد جنتی
دبیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (۱۹۷) قانون آیین نامه داخلی مجلس شورای اسلامی لایحه موافقتنامه تأسیس و چهارچوب فعالیت مراکز فرهنگی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه که در تاریخ ۱۴۰۲/۹/۱۳ تصویب شده است، به شرح پیوست ارسال می گردد.

محمدباقر قالیباف

دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۵/۳۹۶۸۵

تاریخ ثبت: ۱۴۰۲/۹/۱۸

کد پرونده:

ساعت ورود:

لایحه موافقتنامه تأسیس و چهارچوب فعالیت مراکز فرهنگی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

ماده واحد- موافقتنامه تأسیس و چهارچوب فعالیت مراکز فرهنگی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه مشتمل بر یک مقدمه و هجده ماده به شرح پیوست تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره- در اجرای این موافقتنامه و اصلاحات بعدی آن رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تأسیس و چهارچوب فعالیت مراکز فرهنگی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه که از این پس «طرفها» نامیده خواهند شد،

با هدف تقویت روابط فرهنگی، دوستی و همکاری متقابل،

با امعان نظر به موافقتنامه فرهنگی ۳۱ مرداد ۱۳۴۵ هجری شمسی (۲۲ اوت ۱۹۶۶ میلادی) که همچنان بین جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه لازم الاجراء می‌باشد و معاهده اساس روابط متقابل و اصول همکاری بین جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه مورخ ۲۲ اسفند ۱۳۷۹ (۱۲ مارس ۲۰۰۱ میلادی)،

در خصوص موارد زیر به توافق رسیدند:

۲- مراکز می‌توانند رویدادها را خارج از اماکن خود و در سایر شهرهای دولت پذیرنده طبق قوانین آن برگزار کنند.

ماده ۴

مراکز طبق قوانین دولت پذیرنده از حقوق شخصیت حقوقی برخوردار خواهند بود.

ماده ۵

۱- وظایف اصلی مراکز عبارتند از:

- ۱.۱. شرکت در اجرای برنامه‌های همکاری دوجانبه در زمینه‌های بشردوستانه، فرهنگی، علمی و فنی، و اطلاع‌رسانی؛
- ۲.۱. شرکت در اجرای خط‌مشی‌های کشور خود در زمینه حمایت از هموطنان خارج از کشور با هدف تأمین حقوق و منافع اجتماعی، فرهنگی، آموزشی و دیگر حقوق و منافع قانونی آنها، تسهیل همبستگی روز افزون آنها، حفظ زبان مادری، هویت ملی و فرهنگی و توسعه ارتباطات همه‌جانبه بین سازمان‌های کشور خود با هموطنان خارج از کشور از جمله تشکل‌های آنها؛
- ۳.۱. آشناسازی مردم دولت پذیرنده با تاریخ و فرهنگ، سیاست داخلی و خارجی و نیز تحولات اجتماعی و اقتصادی کشور خود؛
- ۴.۱. تسهیل تماس و همکاری‌های گسترده‌تر بین مؤسسات و سازمان‌های دولت‌های پذیرنده در زمینه‌های فرهنگ، هنر و ادبیات؛
- ۵.۱. ارتقای مطالعه زبان‌های مردمان دولت‌های پذیرنده؛
- ۶.۱. استفاده از ظرفیت‌های مراکز در زمینه‌های فضای مجازی، اطلاع‌رسانی و رسانه‌های جمعی در جهت ایجاد شرایط مساعد برای همکاری‌های گسترده‌تر در زمینه‌های فرهنگی و هنری بین دولت‌های پذیرنده؛
- ۷.۱. تسهیل ایجاد و گسترش همکاری‌های فرهنگی بین شهرها و نواحی دو کشور در چهارچوب خواهرخواندگی شهرها و انجمن‌های دوستی؛
- ۸.۱. سازماندهی فعالیت‌های خبری، تبلیغی و آموزشی در زمینه‌های فرهنگ هنر و ادبیات.

ماده ۱

- ۱- طرف ایرانی، مرکز فرهنگی ایران را در مسکو و طرف روسی، مرکز فرهنگی روسیه را در تهران تأسیس می‌کنند که از این پس «مراکز» نامیده خواهند شد.
- ۲- طرفها می‌توانند با توافق متقابل از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) نسبت به تأسیس دفاتر محلی مراکز در سایر شهرهای دولت پذیرنده طبق قوانین آن اقدام نمایند.
- ۳- فعالیت مراکز بر اساس مفاد این موافقتنامه و موازین حقوق بین‌الملل خواهد بود و طبق قوانین دولت پذیرنده انجام خواهد شد.

ماده ۲

- ۱- مرکز فرهنگی ایران در شهر مسکو تحت نظارت کلی رئیس نمایندگی دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران در فدراسیون روسیه فعالیت های خود را انجام خواهد داد.
- ۲- مرکز فرهنگی ایران در مسکو توسط سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی جمهوری اسلامی ایران مدیریت خواهد شد.
- ۳- مرکز فرهنگی روسیه در شهر تهران تحت نظارت کلی رئیس نمایندگی سیاسی (دیپلماتیک) فدراسیون روسیه در جمهوری اسلامی ایران، فعالیت خواهد کرد.
- ۴- مرکز فرهنگی روسیه در تهران توسط آژانس فدرال در امور کشورهای مستقل مشترک‌المنافع، هموطنان خارج از کشور و همکاری‌های بشردوستانه بین‌المللی مدیریت خواهد شد.

ماده ۳

- ۱- مراکز در راستای انجام فعالیت‌های خود، می‌توانند با نهادهای اجرایی دولتی، مراجع محلی و سازمان‌ها، بدون توجه به شکل سازمانی و حقوقی یا نوع مالکیت آنها و همچنین افراد در چهارچوب قوانین و مقررات دولت پذیرنده، ارتباطات مستقیم برقرار نمایند.

ماده ۶

۱- مراکز طبق وظایفی که بر عهده آنها نهاده شده است:

- ۱.۱. بانک‌های داده‌های خبری و مرجع مربوط به پیشرفت‌های فرهنگی، هنرهای زیبا، علمی و فنی، اجتماعی و سیاسی، اقتصادی و دستاوردهای هنری کشورهای خود را ایجاد نموده، فراهمایی‌ها، هم‌نشست‌ها، هم‌اندیشی‌ها و مشورت‌هایی را در خصوص مسائل همکاری فرهنگی بین‌المللی برگزار خواهند کرد؛
- ۲.۱. تحقیق در زمینه مطالعات ایران‌شناسی در فدراسیون روسیه و مطالعات روسیه‌شناسی در جمهوری اسلامی ایران را ارتقاء خواهند داد؛
- ۳.۱. از برقراری ارتباط سازمان‌ها و افراد علاقه‌مند در دولت پذیرنده با سازمان‌های فرهنگی و هنری کشورهای خود حمایت اطلاعاتی و مشورتی نموده و چنین روابطی را حفظ خواهند کرد؛
- ۴.۱. برای هموطنانی که در دولت پذیرنده اقامت دائم دارند، فعالیت‌های فرهنگی، آموزشی و اطلاع‌رسانی را ترتیب داده، ارتباط با تشکل‌های آنان را حفظ و این تشکل‌ها را مورد حمایت قرار خواهند داد؛
- ۵.۱. اجرای گروه‌های هنری و مجریان منفرد و نمایش‌های تلویزیونی و سینمایی را ترتیب خواهند داد؛
- ۶.۱. جشنواره‌های فرهنگی و هنری، هفته‌های فرهنگی و سینما، نمایشگاه‌های عکس، هنرهای زیبا، هنر بومی، کتاب و سایر نمایشگاه‌ها را برگزار خواهند کرد؛
- ۷.۱. به ترجمه و انتشار آثار ادبی‌داستانی و علمی به صورت چاپی و الکترونیکی کمک خواهند کرد؛
- ۸.۱. مسابقات گوناگون علمی، فرهنگی، ادبی و هنری و مسابقات همراه با اعطای جوایز به برندگان را برگزار خواهند کرد؛
- ۹.۱. انجمن‌ها و باشگاه‌ها و شوراهای فرهنگی و عمومی را در حوزه‌های گوناگون با جلب مشارکت فعالان برجسته در حوزه فرهنگ و هنر، نمایندگان

جوامع محلی و همچنین نمایندگی‌های خارجی و سازمان‌های دولت پذیرنده ایجاد خواهند کرد؛

۱۰.۱. دوره‌هایی را برای آموزش زبان‌های ملی و فرهنگ‌های مردم کشور خود برگزار خواهند کرد و به پژوهشگران و استادان زبان و ادبیات که در مؤسسات علمی و آموزشی دولت پذیرنده مشغول به فعالیت هستند، به طور نظام‌مند کمک خواهند کرد.

۱۱.۱. در زمینه اعطای راتبه (بورسیه) تحصیلی، گزینش و اعزام شهروندان دولت پذیرنده به کشور خود جهت تحصیل مساعدت خواهند کرد؛

۱۲.۱. فعالیت انجمن‌ها و باشگاه‌های فارغ‌التحصیلان مؤسسات آموزشی کشور خود در دولت پذیرنده را تسهیل، و به حفظ ارتباطات بین انجمن‌ها و باشگاه‌های مزبور و مؤسسات آموزشی مربوط کمک خواهند کرد و نیز هم‌نشست‌هایی را برای فارغ‌التحصیلان در دولت پذیرنده ترتیب خواهند داد؛

۱۳.۱. از فعالیت کتابخانه‌های مراکز و سایر خدمات اطلاعاتی برای سازمان‌ها و افراد علاقمند در دولت پذیرنده حمایت خواهند کرد؛

۱۴.۱. ضمن استفاده از ظرفیت فضای مجازی جهت معرفی کشور، زبان، ادبیات و فرهنگ خود، فعالیت‌های فرهنگی، هنری و اطلاع‌رسانی را در فضای مذکور انجام خواهند داد؛

۱۵.۱. با سازمان‌های غیردولتی، تشکل‌ها و انجمن‌های دوستی، مؤسسات آموزشی و فرهنگی - هنری دولت پذیرنده و مراکز فرهنگی و اطلاع‌رسانی کشورهای ثالث همکاری خواهند کرد؛

۱۶.۱. فعالیت‌های دیگری را در راستای اهداف مراکز طبق قوانین دولت پذیرنده انجام خواهند داد.

ماده ۷

۱- طرفها تا حد امکان دسترسی بدون مانع عمومی به رویدادهایی را که مراکز برگزار می‌کنند فراهم خواهند آورد.

۲- طرفها اقدامات مقتضی را برای تأمین امنیت اماکن مراکز، کارکنان مستقر در این اماکن و نیز رویدادهایی که مراکز برگزار می‌کنند، اتخاذ خواهند کرد.

ماده ۸

۱- مراکز، سازمان‌های تجاری نخواهند بود. در عین حال مراکز به منظور پوشش بخشی از هزینه‌های مربوط به نگهداری و فعالیت آنها، می‌توانند هزینه موارد زیر را دریافت نمایند:

۱-۱- بازدید از رویدادهایی که توسط مراکز میزبانی می‌شوند؛

۱-۲- شرکت در دوره‌های آموزشی آنها و فعالیت‌های دیگر؛

۱-۳- فروش نشریات دوره‌ای، کالانماها (کاتالوگ)، اعلان‌ها (پوستر)، برنامه‌ها، کتاب‌ها، تابلوها و تکثیر نشریات، محصولات دیداری و شنیداری صرف نظر از روش ذخیره اطلاعات و همچنین محصولات دیگر که ارتباط مستقیمی با رویدادهایی که برگزار می‌کنند، دارند، مشروط بر اینکه این امر قواعد تجاری، قوانین مالیاتی یا دیگر قوانین دولت پذیرنده و حقوق مالکیت معنوی را نقض ننماید.

۲- مراکز همچنین می‌توانند در اماکن خود غرفه‌های فروش کتاب، سوغات، چایخانه (کافه) و قهوه‌خانه (کافه تریا) برای مراجعه‌کنندگان داشته باشند.

ماده ۹

۱- طرفها براساس اصل رفتار متقابل در زمینه انتخاب قطعه زمین و همچنین اجاره، خرید و احداث بناها (اماکن) برای مراکز، بر اساس قوانین دولت پذیرنده به یکدیگر مساعدت خواهند کرد.

۲- طراحی، ساخت و بهبود بناهای (اماکن) مراکز پس از دریافت مجوزهای لازم توسط طرف اعزام‌کننده، بر اساس مقررات شهرسازی دولت پذیرنده انجام خواهد شد. طرف اعزام‌کننده همچنین می‌تواند با صلاحدید خود پیمانکارانی را برای انجام کارهای مربوطه تعیین نماید.

ماده ۱۰

نظام مالیاتی حاکم بر مراکز و کارکنان آن بر اساس قوانین ملی دولت پذیرنده و موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات بر درآمد و سرمایه مورخ ۱۴ اسفند ۱۳۷۶ برابر با ۵ مارس ۱۹۹۸ خواهد بود.

ماده ۱۱

۱- هر یک از طرفها کارکنان لازم برای مرکز خود را استخدام خواهد کرد. کارکنان می‌توانند شامل شهروندان کشور اعزام کننده، دولت پذیرنده یا کشور ثالث باشند.

۲- رؤسای مراکز و معاونان آنها شهروند کشور اعزام کننده خواهند بود و می‌توانند از وضعیت سیاسی (دیپلماتیک) برخوردار باشند.

۳- طرفها یکدیگر را از استخدام کارکنان مراکز و همچنین آغاز به کار کارکنان و پایان کار آنها در مراکز مطلع خواهند کرد.

ماده ۱۲

۱- کارکنان مراکز و اعضای خانواده آنها که شهروند کشور اعزام کننده هستند و سکونت دائم در دولت پذیرنده ندارند، مشمول قانون کار کشور اعزام کننده خواهند بود.

۲- سایر کارکنان مراکز مشمول قانون کار دولت پذیرنده خواهند بود.

ماده ۱۳

۱- هر یک از طرفها بر اساس اصل رفتار متقابل، طبق قوانین ملی کشور خود، مرکز طرف دیگر را از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی در خصوص وسایل وارد شده به شرط تعهد به برگشت آنها معاف خواهد کرد، مشروط بر اینکه وسایل وارد شده برای انجام فعالیت‌های مرکز به موجب این موافقتنامه ضروری باشند.

۲- مالکیت وسایلی که به صورت موقت توسط مراکز به قلمرو دولت پذیرنده وارد شده‌اند، تنها پس از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی و انجام دیگر الزامات مقرر در قوانین دولت پذیرنده قابل واگذاری است.

ماده ۱۴

۱- هر یک از طرفها طبق قوانین ملی کشور خود به کارکنان مرکز طرف دیگر و اعضای خانواده آنها که با آنها زندگی می‌کنند، اجازه می‌دهند در طول کل مدت فعالیت در مرکز، وسایل شخصی، خانوادگی و خانه و سایر نیازها را که به فعالیت‌های کسب و کاری مربوط نمی‌شوند با معافیت از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی وارد کنند.

۲- مالکیت وسایل مذکور تنها پس از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی پیش‌بینی شده در قوانین دولت پذیرنده و انجام دیگر الزامات قوانین گمرکی دولت پذیرنده در قلمرو دولت پذیرنده قابل واگذاری است.

۳- این ماده شامل کارکنان مراکز که شهروند دولت پذیرنده هستند یا افرادی که اقامت دائم در قلمرو آن دارند، نخواهد شد.

ماده ۱۵

هر یک از طرفها طبق قوانین ملی کشور خود و بر اساس اصل رفتار متقابل، در کوتاه‌ترین زمان ممکن برای کارکنان اعزامی مرکز طرف دیگر و اعضای خانواده آنها که با آنها زندگی می‌کنند روادید و همچنین در صورتی که قوانین دولت پذیرنده ایجاب کند، پروانه اقامت صادر خواهند کرد.

ماده ۱۶

۱- هر یک از طرفها، در صورت مقتضی، در زمینه انتخاب اماکن مسکونی برای کارکنان مرکز طرف دیگر کمک خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفها در چهارچوب اختیارات موجود در دریافت مجوزهای لازم از مراجع محلی برای فعالیت مراکز، به مراکز مساعدت خواهند کرد.

ماده ۱۷

هرگونه اختلاف نظر در خصوص تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، با مذاکره بین طرفها از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۸

۱- این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) مبنی بر تکمیل تشریفات داخلی لازم برای اجرائی شدن آن توسط طرفها، لازم الاجرا خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای مدت ۵ سال منعقد خواهد شد. این موافقتنامه برای دوره‌های ۵ ساله بعدی، به صورت خودکار تمدید خواهد شد، مگر این که یکی از طرفها حداقل ۶ ماه پیش از پایان اعتبار دوره مربوطه، طرف دیگر را به صورت مکتوب از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) از قصد خود برای فسخ آن مطلع سازد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۴ فروردین ماه سال ۱۴۰۰ هجری شمسی برابر با ۱۳ آوریل ۲۰۲۱ میلادی در دو نسخه به زبان‌های فارسی، روسی و انگلیسی امضا گردید که همه متن‌ها از اعتبار یکسانی برخوردار هستند. در صورت بروز هر گونه اختلاف نظر در تفسیر مفاد این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف

دولت فدراسیون روسیه

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هجده ماده که گزارش آن توسط کمیسیون فرهنگی به صحن علنی تقدیم شده بود، در جلسه روز دوشنبه مورخ سیزدهم آذرماه یکهزار و چهارصد و دو مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

محمدباقر قالیباف